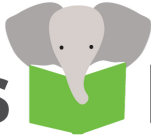

မမရေ၊ အရာဝတ္ထုတွေဘာဖြစ်
လို့ အပေါ်ကိုတက်မသွားတာ
လဲ

Let's Read

 The Asia Foundation

'မမရယ်၊ မမရယ်၊ သားသားသိပ်ကို သိချင်တယ်'
'ဘာသိချင်သလဲ မောင်လေးရယ်၊ ဘာသိချင်သလဲ
ကွယ်'
'အရာဝတ္ထုများ ဘာကြောင့် အပေါ်ကိုတက်မသွားရ
တယ် ဆိုတာရယ် သားသားသိချင်စမ်းလှတယ်'
'မောင်လေး က ဘယ်လိုထင်တယ် ပြောပြစမ်းပါကွယ်
,
'သားသားကတော့ ဒီလိုထင်တယ်'
'ပြောပြစမ်းပါ မောင်လေးရယ်၊ မင်းဘယ်လိုထင်
တယ်'

သားထင်တာပြောပြမယ်။ ရှေးရှေးတုန်းက အရာဝတ္ထု
တွေအပေါ်ကို တက်သွားကြပါတယ်။
တော်ဖီမုန့် အခွံတွေ၊ ရေခဲချောင်းတုတ်ချောင်းတွေ
ကောင်းကင်ကြီးပေါ်မယ် မိုးလုံးပြည့်နေတယ်။
ငှက်ပျောခွံတွေ နင်းမိလို့ ကြယ်ကလေးတွေချော်လဲ
တယ်။ လမင်းရဲ့ ခြေဖဝါးတော်နုနုရယ် မှန်ကွဲစတွေ
နင်းမိတယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ကွယ် လမင်းရဲ့ ငွေ
ရောင်စကပ်ဟာ သံချေးတက်နေတဲ့ သံမှုန့် ငြိမိတယ်။

ကောင်းကင်ပေါ်မှာနေတဲ့ အဘွားကြီးက သန့်ရှင်း
ရေးလုပ်ရတာစိတ်ညစ်လာပြီမို့ ကမ္ဘာကြီးကို ကျိန်ဆဲ
တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစလို့ အရာဝတ္ထုတွေဟာ အောက်
ကိုသာ ကျရပါတော့တယ်။
သားသားထင်တာပြောပြမယ်။ ဒါကြောင့်သာ အရာ
ဝတ္ထုတွေက မိုးပေါ်ပျံမတက်သွားတယ်။
ကောင်းကင်ပေါ်က အဘွားကြီးက နံစော်ညစ်ပတ်နေ
တာကို စိတ်ပျက်လှပြီကွယ်။
သားသားတော်တယ်မို့ လား မမရယ်။

တော်တာပေါ့ မောင်လေးရယ်။ မင်းမှန်ကောင်း မှန်နိုင်
တယ်။ ဒါပေမဲ့ မမဖတ်တဲ့ စာအုပ်တွေ ထဲမှာတော့ ဒီ
လိုပြောတာမဟုတ်ဘူး။

‘ဒါဆိုသူတို့ ဘာပြောသလဲမမရယ်။ သူတို့ ဘာပြော
သလဲ မမရယ်’

‘မောင်လေး က ဘယ်လိုထင်တယ် ပြောပြစမ်းပါကွယ်
,

‘သားသားကတော့ ဒီလိုထင်တယ်’

‘ပြောပြစမ်းပါ မောင်လေးရယ်၊ မင်းဘယ်လိုထင်
တယ်’

'သားသားကတော့ ဒီလိုထင်တယ်။ ရှေးရှေးတုန်းက အရာဝတ္ထုတွေအပေါ်ကို တက်သွားကြတယ်။ ဒါကြောင့်ကွယ် မေမေတစ်ယောက် စိတ်ဆိုးတယ်။ ဖေဖေရဲ့ သော့တွေ၊ မေမေရဲ့ နှာခေါင်းအလှဆင်ရတနာ၊ အကြွေစေ့တွေ ဒါတွေအားလုံးဟာ မမရဲ့ ဟိုဖက်လက်ကနေ ဒီဖက်လက်ကို ခုန်ပျံနေကြတယ်။ ဒါကိုမေမေ က ဆူမယ်ဆိုတာမမသိပါတယ်။ မမတစ်ယောက် ဈေးဝယ်ထွက်ပြီး ပြန်လာတယ်။ အားလုံးဟာ မိုးပေါ်တက်သွားပြီး ပျောက်ကွယ်သွားရတယ်'

မေမေ က နတ်ဘုရားတွေ အားလုံးဆီမှာ ဆုတောင်း
တယ်။ နတ်ဘုရားတစ်ပါးက မေမေ့ကိုသနား သွားပြီး
အရာဝတ္ထုတွေ အားလုံးကို အောက်ကိုပဲကျစေတယ်။
ပြီးတော့ ဘာမှ ထပ်ပြီးမပျောက်တော့တယ်။ ခဏ
တာတော့ မေမေပျော်သွားတယ်။ ခုတော့ ကြမ်းပြင်
ပေါ်မှာ အမှိုက်တွေပွလို့ သူ ငြီးတွားနေတယ်။ ဒါ
ကြောင့်သာ အရာဝတ္ထုတွေက မိုးပေါ်ပျံမတက်သွား
တယ်။ ဒါတွေအားလုံးဖြစ်ရတာ အမျိုးသမီးတစ်ဦး
က အကြွေစေ့တွေ၊ နားကပ်တွေ၊ သော့တွေပျောက်
လို့ ဆုတောင်းလိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။ သားသားတော်

တယ်မို့ လားမမရယ်'

'တော်တာပေါ့ မောင်လေးရယ်။ မင်းမှန်ကောင်းမှန်နိုင်
တယ်။ ဒါပေမဲ့ မမဖတ်တဲ့ စာအုပ်တွေထဲမှာတော့ ဒီလို
ပြောတာမဟုတ်ဘူး။'

'ဒါဆိုသူတို့ ဘာပြောသလဲမမရယ်။ သူတို့ ဘာပြော
သလဲမမရယ်'

'မောင်လေး က ဘယ်လိုထင်တယ် ပြောပြစမ်းပါကွယ်
,

'သားသားကတော့ ဒီလိုထင်တယ်'

'သားသားကတော့ ဒီလိုထင်တယ်'

'ပြောပြစမ်းပါ မောင်လေးရယ်၊ မင်းဘယ်လိုထင်လဲ'

'သားသားကတော့ ဒီလိုထင်တယ်။ လောဘကြီးတဲ့
အကောင်ကြီးဟာ ကမ္ဘာမြေထဲမှာရှိနေတယ်။
တစ်နေကုန်ပါပဲသူဟာ လေတွေကိုစုပ်သွင်းတယ်။
သူဒီလိုလုပ်နေသမျှတော့ ဘယ်အရာတွေမှ အပေါ်
ကို တက်မသွားတော့တယ်။ အရာရာတိုင်းဟာ
လောဘကြီးတဲ့ ပါးစပ်ပေါက်ကြီး ဘက်ကိုပဲသွားနေ
ရတယ်'

'သားသားကတော့ ဒီလိုထင်တယ်။ အရာဝတ္ထုအတော်
များများ အဲဒီထဲကိုရောက်သွားတယ်။
သားသားရဲ့ ဂေါ်လီလုံးတွေ၊ မမရဲ့ ဆံညှပ်ကလစ်
တွေ၊ မေမေလုပ်သောအရသာရှိတဲ့ သားလည်းမ
စားရ မမလည်းမစားရတဲ့ လတ်ဒူးမုန့်တွေ အကုန်
ပါပဲပျောက်သွားတယ်။ သားသားကတော့ ဒီလို
ထင်တယ်။ မြေအောက် လောဘအကောင်ကြီးကို
အစာကျွေးဖို့ သူတို့ ဟာ အောက်ကို အပြေးဆင်းသွား
ရတယ်။
ဒါကြောင့်သာ အရာဝတ္ထုတွေက မိုးပေါ်ပျံ့မတက်သွား

တာ။ သားသားတော်တယ်မို့ လား မမရယ်'

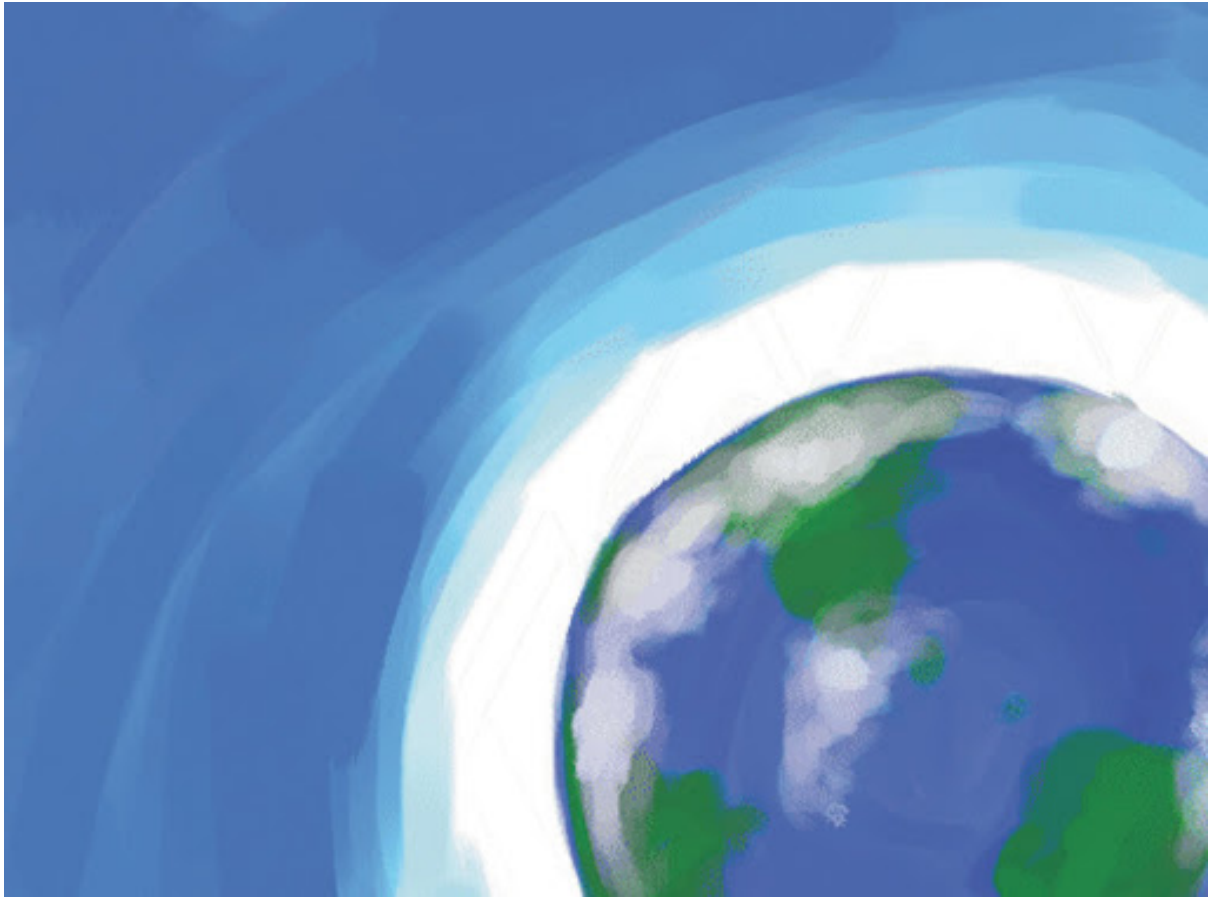

'တော်တာပေါ့ မောင်လေးရယ်။ တော်တာပေါ့ မောင်
လေးရယ်။ မင်းမှန်ကောင်း မှန်နိုင်တယ်။
ဒါပေမဲ့ မမဖတ်တဲ့ စာအုပ်တွေထဲမှာတော့ ဒီလိုပြော
တာမဟုတ်ဘူး။'
'ဒါဆိုသူတို့ ဘာပြောသလဲမမရယ်။ သူတို့ ဘာပြော
သလဲမမရယ်'

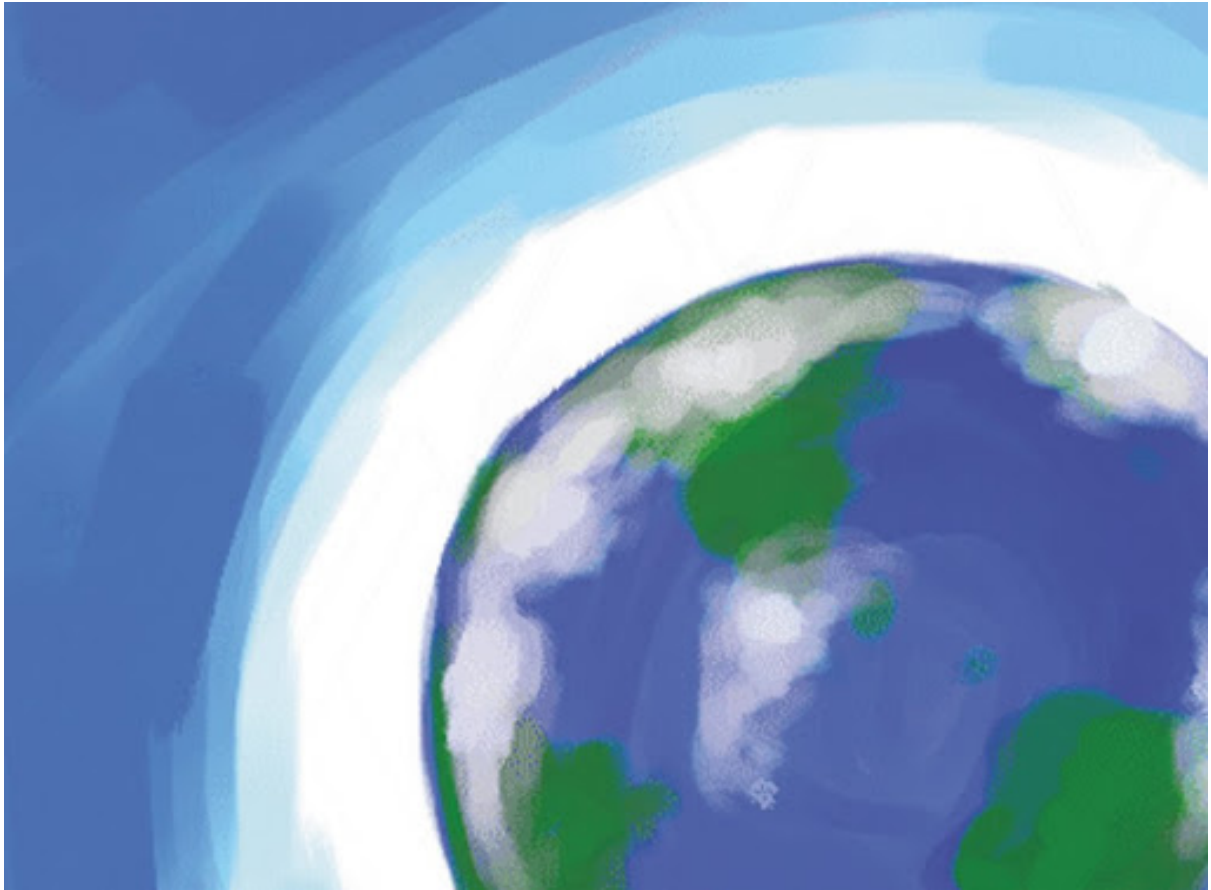

‘ဒီကိုလာပါ မောင်လေးရယ်၊ မမပြောပြမယ်။ စာအုပ်
တွေမှာပြောထားတာကတော့□□□□□’

‘ဘာပြောထားသလဲမမရယ် ပြောပြစမ်းပါကွယ်။ ဘာ
ပြောထားသလဲမမရယ် ပြောပြစမ်းပါကွယ်’

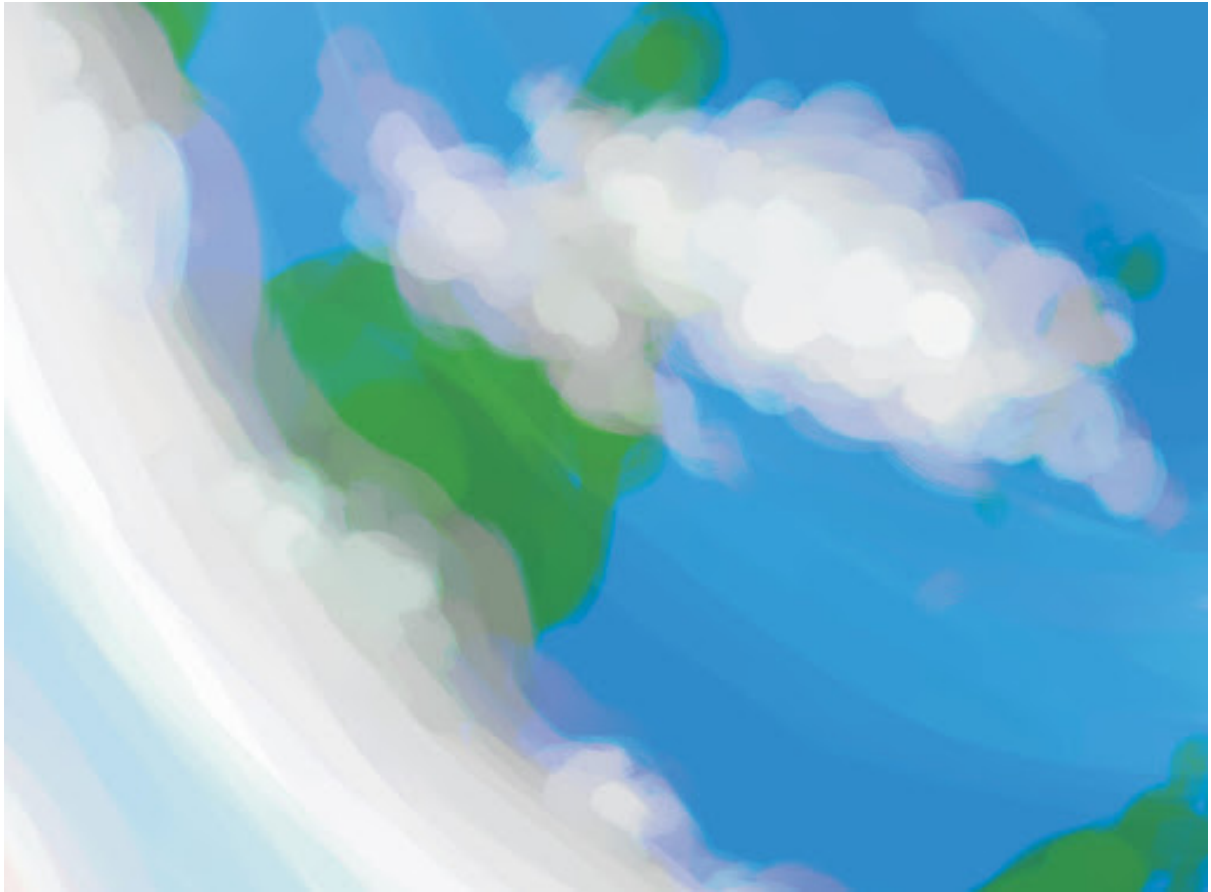
‘စာအုပ်တွေကပြောကြတယ်။ ဧရာမစဉ်းကြာဝဠာကြီး
ထဲမှာကွယ် အရာဝတ္ထုတိုင်းဟာ
တစ်ခုကို တစ်ခုဆွဲငင် ထားကြတယ်’

‘ကြီးတဲ့အရာတွေဟာ သေးတဲ့အရာတွေကို ပို
အားကောင်းစွာဆွဲနိုင်ကြတယ်။ သေးတဲ့အရာတွေ
ကတော့ ကြီးတဲ့အရာတွေကို အားကောင်းကောင်းနဲ့
မဆွဲနိုင်ဘူးလို့ စာအုပ်တွေက ပြောတယ်’
‘ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့် အရာဝတ္ထုတွေ အပေါ်ကိုတက်မ
သွားရသလဲ။ ဘာကြောင့်လဲ’
‘စိတ်ရှည်ရှည်ထား မောင်လေးရယ် ပြောပြမှာပေါ့
ကွယ်။’

'စာအုပ်တွေက ပြောပြတယ် တို့နေထိုင်ရာ ကမ္ဘာလုံး
ကြီးဟာ အလွန်ကြီးမားတယ်။
ကျန်တဲ့ တို့တစ်တွေနဲ့ အရာအားလုံးဟာ ကမ္ဘာကြီး
ပေါ်မှာ အလွန်သေးငယ်သွားရတယ်။
လေယာဉ်ပျံတွေ၊ ဝေလငါးကြီးတွေနဲ့ သမုဒ္ဒရာကြီး
တွေတောင် သေးသေးလေးဖြစ်သွားရတယ်။'

'ဒါကြောင့်မို့ ကမ္ဘာကြီးဟာ တို့တစ်တွေ သူ့ကိုဆွဲနိုင်
တာထက် ပိုပိုပြီးတော့
တို့ ကိုသူဘက် ဆွဲထားနိုင်တယ်။ သိပ်အားကောင်း
တဲ့ ဆွဲအားကွယ်။ ဒါကြောင့် သော့တွေ၊ မူလီတွေ၊
အကြွေစေ့တွေဟာအပေါ်ကိုတက်ပြီး လွင့်မျော
ပျောက်ကွယ်မသွားရတာပေါ့။

'အလွန်ကြီးမားတဲ့ အင်အားကြီးနဲ့ရယ် ကမ္ဘာကြီးက
တို့တွေအားလုံးကို ဆွဲထားတယ်။ ကမ္ဘာ့အစွန်ဆုံး
ကပင်ဂွင်းငှက် တွေကိုပါ မကျန်။ သူ့ဘက်ကိုသာ
ဆွဲထားတယ်။ ကမ္ဘာမြေဆွဲအားလို့ ခေါ်ပါတယ်။'
'ဒါတွေဟာ ဟုတ်လို့လား မမရယ်။ မှန်လို့လားကွယ်'
'မမလည်း မပြောတတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မမဖတ်ထားတဲ့
စာအုပ်တွေအားလုံးကတော့ ဒီလိုပဲပြောထားတယ်။'

..

..

...

..

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia. booksforasia.org
To read more books like this and get further information about this book, visit letsreadasia.org

Original Story

Sister, Sister, Why Don't Things Fall Up?, author: Roopa Pai.

Released under CC BY 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2018. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0.

For full terms of use and attribution,

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Contributing translators: Nasema Zeerak